

Downloaded via the EU tax law app / web

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

21. märts 2013(*)

Regionaalabi kava – Investeeringud põlumajandustoodete töötlemiseks ja turustamiseks – Komisjoni otsus – Siseturuga kokkusobimatus – Kokkusobimatu abi kehtetuks tunnistamine – Abi andmise aeg – Õiguspärase ootuse kaitse põhimõte

Kohtuasjas C-129/12,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalti (Saksamaa) 27. veebruari 2012. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 8. märtsil 2012, menetluses

Magdeburger Mühlenwerke GmbH

versus

Finanzamt Magdeburg,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev (ettekandja) ja J. L. da Cruz Vilaça,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja N. Graf Vitzthum,
- Euroopa Komisjon, esindajad: V. Kreuzschatz ja T. Maxian Rusche,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada komisjoni 20. mai 1998. aasta otsuse 1999/183/EÜ Saksamaa poolt põlumajandustoodete töötlemiseks ja turustamiseks antud riigiabi kohta, mida Saksamaa võib anda kehtivate regionaalabikavade alusel (EÜT 1999 L 60, lk 61), artiklit 2.

2 Eelotsusetaotlus on esitatud Magdeburger Mühlenwerke GmbH (edaspidi „Magdeburger Mühlenwerke”) ja Finanzamt Magdeburgi (edaspidi „Finanzamt”) vahelises vaidluses selle üle, et viimane keeldus investeerimisabi arvutamisel arvesse võtmast teatavaid jahutööstusesse

tehtavaid investeeringuid.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Komisjoni 22. märtsi 1994. aasta otsuse 94/173/EMÜ, millega kehtestatakse põllu- ja metsasaaduste töötlemis- ja turustamistingimuste parandamiseks tehtavate investeeringute valiku kriteeriumid, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 90/342/EMÜ (EÜT L 79, lk 29), lisa punkti 2.1 esimene taane sätestab:

„2.1. Teravilja- ja riisisektoris (v.a seemned) jäetakse välja järgmised investeeringud:

– jahutööstusesse [...] tehtavad investeeringud”.

4 Euroopa Ühenduste Komisjon andis 1995. aastal põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektoris tehtavateks investeeringuteks antava riigiabi suunised (EÜT 1996, C 29, lk 4; edaspidi „põllumajandussuunised”). Ta tegi need liikmesriikidele teatavaks 20. oktoobri 1995. aasta kirjaga nr SG (95) D/13086.

5 Nende põllumajandussuuniste punkti 3 alapunktis b täpsustas komisjon muu hulgas, et „investeeringuteks antud abi [...], mis on [otsuse 94/173 lisa] punktist 2 tingimusteta välja jäetud, ei saa käsitada ühisturuga kokkusobivana”. Selle punkti alapunktist b tuleneb, et see puudutab eelkõige abi, mis on antud regionaalabi kava raames.

6 Otsuse 1999/183 resolutsioonis on ette nähtud muu hulgas järgmist:

„Artikkel 1

Saksamaa regionaalabi kava on ühisturuga kokkusobimatu [...], kuna see ei järgi põllumajandussuuniseid ega põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektoris tehtavateks investeeringuteks antava riigiabi suuniseid, mis tehti [Saksamaa Liitvabariigile] teatavaks 20. oktoobri 1995. aasta kirjaga [SG (95) D/13086].

Artikkel 2

Kahe kuu jooksul alates käesoleva otsuse teatavaks tegemisest muudab või vajadusel tunnistab [Saksamaa Liitvabariik] olemasolevad abikavad kehtetuks, et tagada nende kokkusobivus ühisturuga. Saksamaa Liitvabariik tagab kooskõlas artiklis 1 viidatud suuniste punkti 3 [alapunktiga] b, eeskätt selle, et:

1) põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektoris ei antaks mitte mingisugust investeerimisabi [...] investeeringuteks, mis on [otsuse 94/173 lisast] punktiga 2 tingimusteta välja jäetud

[...]

Artikkel 3

[Saksamaa Liitvabariik] peab teavitama komisjoni otsuse täitmiseks võetud meetmetest kahe kuu jooksul pärast käesoleva otsuse teatavakstegemist.

[...]”.

Saksa õigus

7 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadus (Investitionszulagengesetz), mille eesmärk oli eraettevõtjate investeerimistegevuse kiirendamine ja intensiivistamine abisaavas piirkonnas, nimelt Berliini liidumaal ja uutes liidumaades, nägi ette investeerimisabi riikliku toetuse kujul nendele isikutele, kes olid teinud oma ettevõttesse teatud investeeringud.

8 Selle seaduse § 2 esimene lause sätestab:

„Abikõlblikud on investeeringud äratarvitatavasse uude vallasvarasse, mis võetakse arvele põhivarana, mis vähemalt 3 aastat pärast nende soetamist

- 1) kuuluvad ettevõtte põhivara hulka abikõlblikus piirkonnas,
- 2) jäävad abikõlblikus piirkonnas ettevõttesse ja
- 3) kasutatakse igal aastal mitte rohkem kui 10% ulatuses eraviisiliseks otstarbeks.”

9 Sama sätte teine lause täpsustab, millised investeeringud ei ole investeerimistoetuse saamiseks kõlblikud. Vastavalt punktile 4, mis lisati 1999. aasta maksusoodustuste seadusega (Steuerentlastungsgesetz 1999) 19. detsembril 1998 ning mis jõustus 24. detsembril 1998, ei ole kõlblikud eelkõige:

„4) vara, mille huvitatud isik soetas [...] pärast 2. septembrit 1998, ning mis on nimetatud [otsuse 94/173] lisa punktis 2 [...]”.

10 Selle seaduse § 3 punkt 4 sätestab:

„[...] investeeringud on kõlblikud, kui kasusaaja:

4. on neid alustanud pärast 30. juunit 1994 ja lõpetanud enne 1. jaanuari 1999 ning tegemist on investeeringutega töötlemisettevõtetesse [...]”.

11 Selle sätte neljas ja viies lause näevad ette:

„Investeeringud loetakse lõpetatuks ajal, mil vara soetati [...]. Investeeringud loetakse alustatuks ajal, mil vara telliti [...]”.

12 Nimetatud seaduse § 4 esimene lause sätestab:

„Investeerimistoetuse arvutamise aluseks on majandusaasta jooksul toetuse abil tehtavate investeeringute [...] soetusmaksumus.”

13 Selle seaduse § 6 lõige 1 näeb ette, et „investeerimistoetuse taotlus tuleb esitada enne selle aasta 30. septembrit, mis järgneb majandusaastale, mille jooksul investeeringud lõpetati”.

14 Tulumaksuseaduse ((Einkommensteuer-Durchführungsverordnung) rakendusmääruse § 9a määratluse kohaselt on soetusaastaks „[...] tarnimisaasta”.

15 Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalti (Sachsen-Anhalti liidumaa maksukohus) sõnul tuleneb Bundesfinanzhofi (kõrgeim föderaalne finantskohus) kohtupraktikast, et tarnimiskuupäevana tuleb käsitada ajahetke, mil vara on selle soetanud ettevõttes kasutuselevõtmiseks valmis.

Vaidluse taust ja eelotsuse küsimus

16 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seaduses ei olnud algselt piirangut põllumajandussektorile, kuna Saksamaa föderaalvalitsus oli seisukohal, et põllumajandussuunised ei olnud talle siduvad.

17 Toimikust selgub, et Saksamaa Liitvabariik teavitas komisjoni 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadusest 31. mail 1995 EÜ artikli 88 lõike 3 alusel. Komisjon analüüsis seda seadust toimikute N494/A/95 ja N710/C/95 raames ning andis 29. novembri 1995. aasta otsusega loa, milles ta täpsustas, et selle abikava rakendamisel tuleb järgida kohaldatavaid ühenduse õigusnorme, eriti põllumajanduse valdkonnas.

18 Põllumajandussuunistes palus komisjon liikmesriikidel kahe kuu jooksul kinnitada, et nad viivad oma olemasolevad abikavad nimetatud suunistega kooskõlla hiljemalt 1. jaanuariks 1996. Juhuks kui ta sellist kinnitust ei saa, jättis komisjon endale õiguse algetada EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud ametlik uurimismenetlus. Saksamaa Liitvabariik seda palvet ei täitnud.

19 Niisiis otsustas komisjon 12. juunil 1996 algetada Saksamaal olemasolevate põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise sektori regionaalabi kavade suhtes ametliku uurimismenetluse. See otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 5. veebruaril 1997 (EÜT C 36, lk 13).

20 Kõnealune menetlus lõpetati 20. mail 1998, mil võeti vastu otsus 1999/183, mis tehti Saksamaa Liitvabariigile teatavaks 2. juulil 1998.

21 Saksamaa föderaalne rahandusministeerium teatas 18. septembri 1998. aasta kirjas, mis avaldati 28. septembril 1998 *Bundessteuerblatt*is (maksuasjade teataja, edaspidi „*BStBl*”), liidumaade kõrgematele rahandusorganitele, et alates 3. septembrist 1998 ei saa muu hulgas otsuse 94/173 lisa punktis 2 viidatud investeeringuteks enam anda mingisugust investeerimisabi, ning märkis, et sellekohane muudatus tehakse 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadusesse (edaspidi „18. septembri 1998. aasta kiri”).

22 Saksamaa seadusandja tegi 1999. aasta maksusoodustuste seadusega 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadusesse muudatuse, mis on ära toodud käesoleva kohtuotsuse punktis 9.

23 Magdeburger Mühlenwerke, kes käitab uutes liidumaades ühte jahutööstusettevõtet, taotles 1998. aastaks 5,9 miljoni Saksa marga ulatuses investeerimistoetust.

24 Finanzamt oli aga seisukohal, et abikõlblike investeeringute maht oli 1,9 miljonit Saksa marka. Ta keeldus abi arvutamisel 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seaduse § 2 teise lause punkti 4 alusel arvesse võtmast investeeringuid, mille kohta siduv investeerimisotsus oli tehtud hiljemalt 2. septembril 1998, kuid vara oli tarnitud pärast seda kuupäeva.

25 Magdeburger Mühlenwerke esitas 26. septembril 2001 selle otsuse peale kaebuse Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhaltile, väites, et 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadusesse § 2 teise lause punkti 4 lisamisega rikuti tagasiulatuva jõu puudumise konstitutsioonilist põhimõtet.

26 Konkreetsemalt väitis Magdeburger Mühlenwerke, et 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadusesse § 2 teise lause punkti 4 tagasiulatuv jõud kahjustas tema õiguspärast ootust, kuna ühtelt poolt on norm, mille alusel abi anti, alates investeerimisotsuse tegemise hetkest abitaotleja õiguspärase ootuse aluseks. Tema investeerimisotsus tehti enne 3.

septembrit 1998 ja Saksamaa seadusandja ei näinud selle normiga seoses ette ühtegi liidu õigusest lähtuvat piirangut ega kehtestanud juba tehtud investeeringute suhtes üleminekukorda.

27 Teiselt poolt oli sellel äriühingul võimalik toetuse saamise võimatusest teada saada kõige varem 28. septembril 1998 – st kuupäeval, mil 18. septembri 1998. aasta kiri *BStBl*-is avaldati – ja pärast mõistlikku aega sellega tutvuda.

28 Finanzamt väitis eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et otsus 94/173 avaldati Euroopa Ühenduste Teatajas 23. märtsil 1994 ning oli sellest ajast alates kõigile kättesaadav, mistõttu ei saanud abitaotlejate õiguspärane ootus sellest kuupäevast alates enam kaitstud olla.

29 Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt peatas 20. detsembril 2007 menetluse ja pöördus Bundesverfassungsgerichti poole küsimusega, kas 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seaduse § 2 teise lause punkt 4 on kooskõlas tagasiulatuva jõu puudumise konstitutsioonilise põhimõttega. Ta täpsustas sellega seoses, et kuna 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seaduse vaidlusalust muudatust kohaldatakse ka siduvate investeerimisotsuste suhtes, mille investor on teinud enne uue normi jõustumist, siis on sellel muudatusel vastavalt Saksamaa kohtute praktikale ja õigusdoktriinile tagasiulatuv jõud.

30 Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalti hinnangul tuleb abi käsitada nii, et see oli siduva investeerimisotsuse tegemise hetkel juba antud. Riiklikul abikaval oli stimuleeriv mõju, kui see pani investori investeerimisotsust tegema. Seda tõlgendust toetab ka otsuse 1999/183 sõnastus, mis näeb ette tähtaja, mille jooksul tuleb sellega kooskõla saavutada. Lisaks tuleb otsuse 1999/183 artiklit 2 tõlgendada õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest lähtudes.

31 Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt leiab sellega seoses, et õiguspärase ootuse kaitseks lubas komisjon otsusega 1999/183 kehtestada üleminekukorra nende siduvate investeerimisotsuste suhtes, mis olid tehtud enne nimetatud otsuse avaldamist. Kuna Saksamaa Liitvabariigil oli olnud võimalus kehtestada üleminekukord ning ta valis võimaluse muuta 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadust tagasiulatuvalt, ei saa vaidlusalust seadusemuudatust üldise huviga õigustada.

32 Bundesverfassungsgericht tunnistas oma 4. oktoobri 2011. aasta määrusega taotluse vastuvõetamatuks, leides muu hulgas, et Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt oleks enne tema poole pöördumist pidanud esitama Euroopa Kohtule küsimuse, kas otsuse 1999/183 artikli 2 punkt 1 puudutas neid investeerimistoetusi, mille osas oli siduv investeerimisotsus tehtud hiljemalt 2. septembril 1998, kuid mille puhul vara tarniti alles pärast seda kuupäeva.

33 Selles olukorras otsustas Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [otsus 1999/183] jättis Saksa seadusandjale [22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seaduse] § 2 teise lause punkti 4 sõnastamisel piisava kaalutusruumi, et hõlmata abikava, mille alusel antakse riigiabi selliste investeeringute tegemiseks, mille puhul tehti siduv investeerimisotsus enne [otsuse 1999/183] ülevõtmise tähtaja lõppu või enne kavandatud meetmete avaldamist [*BStBl*-is], aga vara tarniti ning investeerimistoetus määrati kindlaks ja maksti välja alles pärast seda?“

Eelotsuse küsimus

34 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma küsimusega sisuliselt selgitada, kas otsuse 1999/183 artikliga 2 on vastuolus see, kui investeerimistoetust anti jahutööstuse investeeringute tegemiseks, mille puhul tehti siduv investeerimisotsus enne Saksamaa Liitvabariigile selle otsuse

ülevõtmiseks antud tähtaja lõppu või enne selles osas võetud meetmete avaldamist *BStBl*-is, kuid investeerimise esemeks olev vara tarniti ning investeerimistoetus määrati kindlaks ja maksti välja alles pärast selle tähtaja lõppu või pärast kõnealust avaldamist.

35 Eelotsusetaotlusest selgub, et põhikohtuasja asjaolusid arvestades tekib Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhaltil eelkõige küsimus selle ajahetke kohta, mil abi tuleb pidada antuks, ning selle kohta, millised nõuded tulenevad õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest.

36 Sellega seoses tuleb märkida, et otsuse 1999/183 artikli 2 punkt 1 paneb Saksamaa Liitvabariigile kohustuse tagada, et pärast kahe kuu möödumist alates selle otsuse teatavaks tegemise kuupäevast, ehk antud juhul alates 3. septembrist 1998 ei antaks, muu hulgas jahutööstusele, mitte mingisugust investeerimisabi.

37 Teisalt tuleb meenutada, et ETL artikli 108 lõike 2 esimene lõik näeb ette, et kui komisjon leiab, et riigi poolt või riigi ressurssidest antav abi ei sobi siseturuga kokku, siis otsustab komisjon, et asjassepuutuv riik peab sellise abi lõpetama või muutma seda komisjoni määratud tähtaja jooksul. Seega anti käesoleva kohtuotsuse punktis 36 nimetatud tähtaeg Saksamaa Liitvabariigile vaid selleks, et põhikohtuasjas käsitletavaid abikavu muuta või vajadusel kehtetuks tunnistada.

38 Lisaks ei näe otsus 1999/183 ette mingisugust üleminekukorda. Järelikult tuleb tõdeda, et keeld anda jahutööstuse investeeringuteks abi pärast 2. septembrit 1998 oli tingimusteta.

39 Sellest järeldub, et otsuse 1999/183 artikli 2 punkt 1 ei võimalda jahutööstuse investeeringuteks pärast 2. septembrit 1998 abi anda.

40 Mis puutub ajahetke, mil põhikohtuasjas käsitletav investeerimistoetus anti, siis on oluline märkida, et abi tuleb pidada antuks sel ajahetkel, mil kasusaajal tekkis siseriikliku õiguse alusel selle saamiseks õigus.

41 Seega peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kehtiva siseriikliku õiguse alusel kindlaks tegema ajahetke, mil kõnealune abi tuleb pidada antuks. Selleks peab ta arvesse võtma siseriiklikus õiguses selle abi saamiseks seatud kõiki tingimusi.

42 Järelikult, kui kõik nimetatud tingimused olid täidetud hiljemalt 2. septembril 1998, ei mõjuta otsuse 1999/183 artikli 2 punkt 1 seda abisektorit, kuna see otsus ei nõua juba antud abi tagasinõudmist. Kui aga kõik tingimused said täidetud alles pärast seda kuupäeva, kohalduvad nimetatud keeld ilma reservatsioonita.

43 Neil asjaoludel on oluline rõhutada, et eelotsusetaotluse esitanud kohus peab tagama, et otsuse 1999/183 artikli 2 punktis 1 sätestatud keelust mööda ei hiilitaks. Nagu püütakse selgitada käesoleva kohtuotsuse punktides 8–15, on nende tingimuste hulgas, mille Saksamaa õigus näeb investeerimistoetuse õiguse saamiseks ette, ka tingimus, et investeering peab olema lõpetatud. Seega ei saa siseriiklik kohus asuda pärast otsust 1999/183 seisukohale, et õigus sellele abile saadi ajahetkel, mil abitaotleja tegi siduva investeerimisotsuse.

44 Arvestades eelkõige selle otsuse artikli 2 punktis 1 sätestatud keelu tingimusteta laadi ja asjaolu, et tähtaeg anti Saksamaa Liitvabariigile vaid selleks, et olemasolevad abikavad muuta või vajadusel kehtetuks tunnistada, et tagada nende kokkusobivus siseturuga, tähendaks siseriiklike ametiasutuste poolt kõnealuse abi andmise tingimuste tõlgendamine mis tahes moel selliselt, et ajahetke, mil kõnealune abi loetakse antuks, lükatakse edasi, sellest keelust möödahiilimist.

45 Lisaks uuritakse abi siseturuga kokkusobivuse hindamisel abi stimuleerivat mõju (vt selle kohta 15. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-544/09 P: Saksamaa vs. komisjon, EKL 2011,

lk I-128*, punkt 68). Seega tuleb lisada, et asjaolu, et 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seadusel võis olla kõnealuseid investeringuid stimuleeriv mõju, ei oma selle ajahetke kindlakstegemisel tähtsust, mil abi tuleb pidada antuks.

46 Seoses eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekkinud küsimusega, kas õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest tulenevad nõuded eeldavad, et sellisel juhul nagu põhikohtuasjas võiks enne 3. septembrit 1998 vastu võetud siduv investeerimisotsus anda õiguse abile, tuleb meenutada, et komisjon algatas 12. juunil 1996 ametliku uurimismenetluse muu hulgas jahutööstuse investeringuabi suhtes, mida anti 22. jaanuari 1996. aasta investeerimistoetuste seaduse alusel, ning et otsus selle menetluse algatamise kohta avaldati 5. veebruaril 1997 Euroopa Ühenduste Teatajas.

47 Kui oletada, et enne seda avaldamist võis hoolas ettevõtja tugineda niisuguse abi andmise suhtes õiguspärasele ootusele, siis ei saanud tal pärast seda avaldamist enam õiguspärast ootust olla. Ametliku uurimismenetluse algatamine tähendab, et komisjonil on tõsine kahtlus, kas kõnealune abi on liidu õigusega kooskõlas. Seega ei saa hoolas ettevõtja sellest hetkest alates enam selle abi järjepidevusele loota.

48 Lisaks ei oma põhikohtuasja hageja õiguspärase ootuse olemasolu hindamisel – käesoleva kohtuotsuse punktides 46 ja 47 toodud põhjustel – tähtsust see, et *BStBI*-is avaldati 18. septembri 1998. aasta kiri.

49 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et otsuse 1999/183 artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui investeerimistoetust anti jahutööstuse investeringute tegemiseks, mille puhul tehti siduv investeerimisotsus enne Saksamaa Liitvabariigile selle otsuse ülevõtmiseks antud tähtaja lõppu või enne selles osas võetud meetmete avaldamist *BStBI*-is, kuid investeerimise esemeks olev vara tarniti ning investeerimistoetus määrati kindlaks ja maksti välja alles pärast selle tähtaja lõppu või pärast kõnealust avaldamist, kui ajahetk, mil investeerimistoetus loetakse antuks, leidis aset alles pärast nimetatud tähtaja lõppu. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kindlaks tegema ajahetke, mil selline investeerimistoetus nagu põhikohtuasjas käsitletav loetakse antuks, võttes arvesse siseriiklikus õiguses selle abi saamiseks seatud kõiki tingimusi ning jälgides, et otsuse 1999/183 artikli 2 punktis 1 sätestatud keelust mööda ei hiilitaks.

Kohtukulud

50 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamiseiga seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Komisjoni 20. mai 1998. aasta otsuse 1999/183/EÜ Saksamaa poolt põlumajandustoodete töötlemiseks ja turustamiseks antud riigiabi kohta, mida Saksamaa võib anda kehtivate regionaalabikavade alusel, artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui investeerimistoetust anti jahutööstuse investeringute tegemiseks, mille puhul tehti siduv investeerimisotsus enne Saksamaa Liitvabariigile selle otsuse ülevõtmiseks antud tähtaja lõppu või enne selles osas võetud meetmete avaldamist *BStB*-is, kuid investeerimise eesmärgiks olev vara tarniti ning investeerimistoetus määrati kindlaks ja maksti välja alles pärast selle tähtaja lõppu või pärast kõnealust avaldamist, kui ajahetk, mil investeerimistoetus loetakse antuks, leidis aset alles pärast nimetatud tähtaja lõppu. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kindlaks tegema ajahetke, mil selline investeerimistoetus nagu põhikohtuasjas käsitletav loetakse antuks, võttes arvesse siseriiklikus õiguses selle abi saamiseks seatud kõiki tingimusi ning jälgides, et otsuse 1999/183 artikli 2 punktis 1 sätestatud keelust mööda ei hiilitaks.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: saksa.